

9x23.78	1	עמוד 37	קורה בכנרת	10/01/2020	71576381-8
מרתון ווינר טברי - 54710					

גבעתי בן יוסף

זר שושנים

הייתי וליוויתי מספר רב של **מרתונים בטבריה**. אין ספק מפעל ספורטיבי מרשים, שמעלה שוב ושוב את **טבריה** על המפה, ולשם שינוי בפאן החיובי. אלא **שהמרתון** האחרון, עלה על כולנה. נכון, השיא לא נשבר אבל זה היה **מרתון** מאורגן להפליא. זאת היתה חוויה ספורטיבית אדירה. למעלה מ-7000 איש ואישה נטלו בו חלק, יותר מכל **מרתון** אחר בעבר החגיגה היתה מושלמת. בשל שינוי בנקודת הזינוק, רחוב המרכזי "הגליל" היה פתוח, מה שלא רק שלא פגע בעסקים, אלא הוסיף. מזג האוויר שיחק לטובת הרצים, התפאורה היתה מושלמת, כמו גם הטקסים. מותר לומר מילה טובה. אפשר לפרגן, אפילו בגדול, בעוק. יישר כח וכל הכבוד למארגנים, ובראשם לראש העיר, לדורון, ולכל מי שעשו במלאכה. מעטר את ראשיכם בזרים. אין ספק אתם ראויים לכך.

ועוד זר

ואם בספורט ובספורטיביות עסקינן. השבוע הייתי שותף לטקס פתיחת העונה של ה"ליגה למקומות עבודה". יש לי את הכבוד להיות חלק מרכזי בעמותה.. אלא שמי שמובילים כבר שנים רבות את הפרויקט הספורטיבי הזה, לפחות בעשר השנים האחרונות, הם שניים, אבי גבאי יו"ר ההסתדרות במרחב, ועמרם אלמלם שמנהל את העמותה. השניים עושים עבודה מצויינת. השבוע גם התרשמנו עמוקות מכך. בטקס רב רושם, ורב משתתפים ב"גני אילון" נטלו חלק מאות ספורטאים, שגדשו את האולם. הגביעים חולקו לאלופים, היו ברכות, אוכל משובח וגם תוכנית אומנותית בסגנון יווני. במסגרת הליגה שנמשכת מספר חודשים, מתחרים עשרות מקומות עבודה, מכל האזור, בכדורגל, בכדורסל, בכדור-רשת ועוד. נשים רבות נוטלות חלק בתחרויות, מה שמוסיף נופך וגוון לתחרויות. זר שושנים, לאבי, היו"ר, לעמרם, לחברי ההנהלה, ואחרונים חביבים, לספורטאים ולספורטאיות. בצירוף איחולי הצלחה, עם פתיחת העונה החדשה. הרי לנו שתי דוגמאות נוספות, שיש לנו עיר נהדרת, יש מה לתקן ויש עדיין הרבה מה לעשות, אבל בואו יחד, נראה את חצי הכוס המלאה בתקווה שהיא תתמלא עוד ועוד.

זר אחרון וכואב.

אני לא יכול שלא לכתוב עליה, היא היתה תלמידה שלי, ואני כל כך התגאיתי להיות לה למורה. מירי מורד (בליש) ז"ל. קשה לי לכתוב עליה בלשון עבה. הרוח החייה של הכיתה, מי שדאגה לפנק אותנו, תמיד דאגה לכיבוד, לשתייה, למילה טובה. מירי, היית הדמות המרכזית בכיתה, אישה מדהימה, בעלת חיוך נצחי. בזכותך הכיתה פרחת. היה לי ולשאר התלמידים כייף להגיע למפגש. זה היה מעין מפגש חברתי, והכל בזכותך מירי. כולנו אהבנו אותך. באחד הפעמים הנדירות שלא הגעת, הציעו לי לבטל את השיעור "אבל, מירי לא נמצאת היום" הסבירו לי, כן, היית הלב והנשמה של הכיתה. ווא, למה? למה? אין לי תשובה, נותר לי, לנו, רק לכאוב, לזעוק לשמיים. בשמי, ובשם התלמידים לכיתה, אני מבקש מירי אהובה, נשמה טובה, להניח על קיבוך, זר שושנים לבנות, שישקף אותך, את ליבך הטהור, את היופי החיצוני והפנימי שהיו ופעמו בך.. יהי זכרך ברוך לעד. אמן ואמן.